

for Finantsaaret fra 1ste April 1878 til 31te Marts 1879. b. Forslag til Lov om Medgift og Brudeudstyr til Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Thyra Amalie Caroline Charlotte Anna. c. Forslag til Lov om Ophævelse af Skibsafgiften i indenrigsk Fart.

Finantsministeren (Estrup): Forslaget til Tillægsbevillingslov for indeværende Finantsaar fremlægger jeg med nogle Ændringer, sammenlignet med det, der allerede i Begyndelsen af Samlingen blev fremlagt. Forslaget omfatter nu i Alt 2,325,000 Kr., hvoraf 1,523,000 Kr. ere Gjenbevilling, altsaa omtrent 802,000 Kr. nye.

Lovforslaget om Medgift og Brudeudstyr til Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Thyra er fuldstændig enslydende med det, der i sin Tid blev fremlagt og under 18de December 1866 ophjævet til Lov angaaende Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Dagmar. — I Genhold til, hvad der tidligere har fundet Sted, har jeg fundet det rigtigt at forsyne dette Lovforslag som Bilag med en fuldstændig Gjengivelse af Bestemmelserne i Afgtepagten mellem Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Thyra og Hans Kongelige Høihed Hertugen af Cumberland, skjøndt jo ganske vist kun enkelte af disse Bestemmelser kunne have nogen Betydning eller blot Interesse for Rigsdagen.

Endelig har jeg paa ny at fremsætte Forslag til Lov om Ophævelse af Skibsafgiften i indenrigsk Fart. Lovforslaget fremsættes fuldstændig i samme Skikkelse, hvori det blev fremsat ved Samlingens Begyndelse. Ærede Medlemmer ville i Bemærkningerne finde en Tilføining, foranlediget ved et efter Lovforslagets første Fremkomst til Finantsministeriet indgivet Andragende om en Udvidelse af Lovforslaget. Jeg har fundet det rigtigt i selve Bemærkningerne til Lovforslaget at begrunde, hvorfor Finantsministeren ikke kan gaa ind paa den Udvidelse, som Andragendet angaar.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Al Hensyn til et Ønske fra de vedkommende høitærede Ministre skal jeg dernæst lade foretage Nr. 11 paa Dagsordenen, nemlig at

Indenrigsministeren fremsætter: a. Forslag til Lov om Bestyrelsen af Statsbanerne. b. Forslag til Lov om forskellige Jernbaneanlæg i Fyn og Sylland.

Indenrigsministeren (Skeel): Det Lovforslag angaaende Bestyrelsen af Statsbaner, som jeg her tillader mig at fremsætte, er fuldstændig ligelydende med det Forslag, jeg i den tidligere Del af Sessjonen havde den Ære at frem-

føre for det høie Thing. Jeg skal derfor henvise til Motiverne og de Ord, jeg ved Lovforslagets første Fremføttelse udtalte.

Det Samme gjælder om det efterfølgende Lovforslag om forskellige Jernbaneanlæg i Fyn og Sylland.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Krigsministeren fremsætter: Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 129 i Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867.

Krigsministeren (Rauffmann): Med allerhøieste Samtykke har jeg herved den Ære, at fremsætte et Lovforslag om forandret Affattelse af § 129 i Lov om Hærens Ordning. Denne Paragraf handler om Befalingsmændenes Aldersgrænse. Det vil vistnok være det høie Thing bekendt, at der i de sidste Aar er faldet en stor Del Befalingsmænd for Aldersgrændsen, og at der blandt disse fandtes Enkelte, som i enhver Henseende egnede sig til Jorfremmelse. I de kommende Aar vil der falde et endnu langt større Antal; jeg skal saaledes tillade mig at anføre, at i de næstkommande 5 Aar vil dette Antal alene for Kapitainernes Vedkommende beløbe sig til mellem Halvdelen og Treiedelen af hele Antallet af Kapitainer. Det vil ikke alle de, der saaledes naae Aldersgrændsen, falde, thi nogen Afgang vil uengetelig finde Sted i de høiere Klasser, og endvidere vil der være en ringe Afgang af uberegnelige Aarsager; men denne Afgang vil altid være saa godt som forsvindende mod den, der hidrører fra, at Vedkommende naae Aldersgrændsen. Man kan vistnok temmelig sikkert paaregne, at hændt Treiedelen vil falde for Aldersgrændsen. Naar der nu mellem et saa stort Antal findes Flere, som i enhver Henseende have de Egenskaber, der gjøre dem skikede til Ansættelse i de høiere Poster, navnlig udmærke sig ved særdeles Dygtighed og have høit Leilighed til i vore sidste Krige at erhverve en vis Krigserfaring, forekommer det mig, at der er al Anledning til om muligt at se at faae en Paragraf, der saa lidt svarer til Hærens Lov, forandret. Krigserfaring er jo et af de saa Gode, vi have vundet ved vore sidste Krige, og man tør vistnok hverken haabe eller ønske, at der skulde tilbyde sig ny Leilighed til atter at erhverve Krigserfaring, navnlig saalænge vort Forsvarsvæsen ikke endnu er ordnet paa en ønskelig Maade. — Jeg skal nu med saa Ord fremhæve, hvori Hovedforskjellen mellem Hærens Bestemmelser og dette Lovforslags Bestemmelser med Hensyn til Aldersgrændsen bestaar. Det vil da